

מחולות סלאביים
בסגנון חדש

תהפוכות היסטוריות כבירות, המשנות את גורלם של עמים בן לילה, באות לידי ביטוי בתחום האמנות רק כעבור שנים לא מעטות. רק עכשיו, חמש או שש שנים אחרי נפילת הקומוניזם, אפשר להבחין בהתחלות של ממש בתחום המחול הבימתי החדש בפולניה, צ'כיה וסלובקיה

שעסק לכאורה בסיפור הגולם מפראג ובדמותו של המהר"ל, אף כי אני לא כל כך הצלחתי לראות את הקשר לאגדה מקסימה זו.

מהלהקות הזרות שהופיעו בפסטיבל החזקה ביותר היתה, לדעתי, הקולומביאנית. רקדן ורקדנית מרתקים ביצעו בעירום כמעט מלא עם יריעת פלסטיק ארוגה, שיצרה גם את רוב הרקע הקולי לדואט שלהם, מחול בשם "מיחזור" ("Recycle"), שעניינו שמירת איכות הסביבה. ברגע מסוים נפלו על הרקדנים בקבוקי פלסטיק ריקים ושאר זבל תוצרת האדם המודרני. הכוריאוגרפיה, של פיטר פלסיו (Peter Palacio), מנצלת היטב את כשרון התנועה של הרקדנים ונעה ממקצבים איטיים למהירים וחזרה בצורה ריתמית יפה מאוד.

ביטום היא עיר לא גדולה, ומשום שרוב המשתתפים שוכנו במלון דל ומיושן מחוץ לעיר הפך התיאטרון, על כל אכסדרותיו, למקום של מפגש חברתי חם.

"איתך", כור: זוזנה באצובה ומילן קוזאנק

להקת ארטיסי, סלובקיה

"S TEBOU" ("WITH YOU"), CHOR.: ZUZANA BACOVA & MILAN KOZANEK,

ARTYCI, SLOVAKIA, PHOTO: PAVOL BREIER

מהלהקות הזרות שהופיעו

בפסטיבל החזקה ביותר

היתה, לדעתי,

הקולומביאנית. רקדן

ורקדנית מרתקים ביצעו

בעירום כמעט מלא עם יריעת

פלסטיק ארוגה, שיצרה גם

את רוב הרקע הקולי לדואט

שלהם, מחול בשם "מיחזור"

("Recycle"), שעניינו

שמירת איכות הסביבה

ותוצאותיהם ניכרו בפסטיבל בביטום - השתתפו בו רקדנים ממיניאפוליס והלהקה הפולנית הופיעה בעבודות של יוצרים ממינסוטה.

ה"כנס השלישי למחול מודרני", שהתקיים ב-14-23 ביוני, לא היה רק בימה להופעות. הוא היה בעיקר מעין קורס קיץ שמורים מכל העולם לימדו בו ויותר ממאה צעירים באו ללמוד בו את שיטות המחול המודרני השונות. התיאבון של הסטודנטים היה גדול - רובם נרשמו לכל השיעורים, מאמץ שלא היו מוסגלים לעמוד בו, כמובן, והיה עליהם להחליט לאיזה מורה להיצמד. בין היתר כלל הכנס סדנה לעיצוב תלבושות מחול והתכנסות של מבקרי מחול מהעולם עם יוצרים מקומיים. היתה כוונה להפגיש מבקרים פולנים עם האורחים (ביניהם ג'ורג' ג'קסון מושינגטון, אנדריאה אמורט מווינה וכותב שורות אלה), אבל מלבד יו"ר הסמינר איש מהעיתונאים הפולנים לא מצא לנחוץ להופיע, מה שמוכיח, לדברי אנשי המקום, מה קשה מצבה של ביקורת המחול בעיתונות הפולנית.

התופעה החשובה והמעודדת ביותר בכנס המחול היו ההופעות של להקות מחול מודרני מרחבי פולין ומארצות שכנות, ביניהן להקת סטודנטים מצוינת מלובלין, הסטודיו הניסיוני מקרקוב ולהקת Alter מקאליש, ומהארצות השכנות להקת Vertigo-Artus ההונגרית-ישראלית (ששבה מהופעותיה בבאניולה [Baignolet] צרפת), להקות מלובליאנה (סלובניה), מוילנה ומקובנו (ליטא), וכן רקדנים מאסטוניה. ארצות רחוקות יותר, כמו אוסטרליה וארה"ב, שלחו גם הן רקדנים לכנס.

שתי הלהקות הפולניות הבולטות היו Alter ולהקת הסטודנטים מלובלין. הראשונה הופיעה עם שתי עבודות אפלות ומרוכזות מאת כוריאוגרף הלהקה ויטולד יורביץ. המורה והכוריאוגרפית של קבוצת הסטודנטים מהפוליטכניקום העירוני חנה פאליחלב (Hanna Palichleb) יודעת היטב את העבודה והקבוצה מונה כמה רקדניות מיומנות מצוינות ואפילו - וזה נדיר בפולין - כמה רקדנים מרשימים בהחלט.

המארחים, "תיאטרון המחול השלזי", הופיעו בעבודות של לומינסקי, שהיו הרבה יותר מעניינות ממה שראינו בהופעת הלהקה בתחרות הבינלאומית בסוזן דלל לפני שנתיים, בעבודה של סם קוסטה ממיניאפוליס, ובמופע מוזר של בובות (מריונטות) בנות יותר ממאה שנה, שגילה במאי צ'כי החי בניו יורק, ויט הורז' (Vit Horejs) שמו. לומינסקי והרקדנים הצטרפו לבובנאים בתנועה מסוגנת, במופע

שני פסטיבלים של מחול מודרני התקיימו ביוני '96 במה שהיה פעם הגוש המזרחי, אחד בפראג בירת צ'כיה והשני בעיר הנידחת ביטום באזור שלזיה בפולין, בהשתתפות להקות מחול מקומיות וזרות. שני הפסטיבלים היו דוגמה טובה להשפעה הגוברת של המחול המודרני לעומת הדעיכה של הבאלט בסגנון סובייטי, ששלט באזורים אלה כחמישים שנה שלטון ללא מיצרים.

ב-1991 יסד כוריאוגרף והיסטוריון של המחול בשם יאצק לומינסקי להקת מחול מודרני מקצוענית ראשונה בפולין - "תיאטרון המחול של שלזיה". הלהקה לא נוסדה בוורשה הבירה ואפילו לא בבירת מחוז שלזיה, קרקוב, אלא בעיר שדה בשם ביטום, המתקיימת בעיקר ממכרות ושרק מעטים מחוץ לפולניה שמעו על אודותיה.

לומינסקי (באמצע שנות ה-30 לחייו) שייך לזן מייסדי הלהקות שמצליחים בזכות עקשנות שקטה ובלתי נלאית. ב-1991, בפולין שלאחר הקומוניזם, המעשה שלו היה יוצא דופן מכל הבחינות. בעקבות פנייתו, הסכימו העירייה של ביטום (שבה כרבע מיליון תושבים) ומנהלת המחוז להעמיד לרשותו תיאטרון שנבנה בשנות השישים, שבו בימה לא גדולה אבל ניתנת לשימוש, אולם יפה מאוד לשיעורי באלט, מחסנים ומשרדים. את הצעד המיוחד הזה יש כנראה לזקוף לרצונם של פרנסי העיר והאזור להדגיש את איתנותם במיניסטרויון התרבות בוורשה, שעקרונית עדיין תומך רק בלהקות הבאלט הקלאסי, שלהן מסורת ענפה בפולין.

להקתו, המונה שבעה רקדנים, החלה לעבוד בעיקר עם יוצרים שהוזמנו מחו"ל, ביניהם אנה סוקולוב, אבי קייזר, מארק חיים וריסה יארוסלב (להוציא את אבי קייזר כולם מארה"ב וכולם יהודים). העובדה שכולם יהודים אולי אינה מקרית שכן יאצק לומינסקי, גוי גמור, החל את דרכו כחוקר המסורת היהודית המחולית של פולין, ואפילו שיחק ב"תיאטרון הממלכתי היידי" בוורשה כאמצעי ללמוד יידיש, שהיתה דרושה לו למחקריו. לעיתים הוא משתמש במוטיבים יהודיים בתנועה, ובמוסיקה יהודית מסורתית בעבודותיו, ולא תמיד לצורך.

להקתו הופיעה כבר גם מחוץ לפולין - בארצות שכנות וכן בגרמניה, ישראל וארה"ב. בארה"ב הוא יצר קשרים אמיצים עם אנשי מחול

"מיחזור", כור: פיטר פלסיו, קולומביה

"RECYCLE", CHOR.: PETER PALACIO

DANCERS: FRANCISCO CUERVO, BEATRIZ VELEZ

COLOMBIA, PHOTO: ALEJANDRO MANOSACUA

רקדנים מזדמנים" (המתאים לה אולי, כי כולה "כזה כאילו"), הביאה משהו ממש סובייטי - קיטש פטריוטי סנטימנטלי בשם "האם יש דמעה בעיני האל?" משל הכוריאוגרף פאלו זוסטיאק.

הצטערתי שלא יכולתי לחזות בעבודתו של האיטלקי סימונה סנדרוני, רקדן לשעבר בלהקה של וים ואנדקיבוס המלמד כבר כמה שנים בפראג, כי עבודתו בשנה שעברה היתה מצוינת.

הבאלט הקאמרי של פראג בהנהלתו של פאבל סמוק (Pavel Smok) ידוע למדי (רי "הרבעון למחול", גיליון 8). בפסטיבל השנה הוא ביצע בתיאטרון העתיק (שם התקיימה ב-1787 הצגת הבכורה המקורית של "דון ג'ואני" מאת מוצרט) שתי עבודות מאת היוצר הצעיר פטר זוסקה (Petr Zuska), כוריאוגרף הבית של סמוק מאז עזב את "הבאלט הלאומי". עבודה אחת - "עמודי תלייה", לצלילי שירים מוראביים ענוגים, היא עצובה ופיוטית וכולה רקמה תנועתית עדינה ואילו השנייה - "Seul" ("בדד", שם שיר של ברל משנות השישים), שנכתבה בהשראת שירי ז'אק ברל, היא מחול דינמי לכיסאות ורקדן הממלא את תפקידו של הזמר והמלחין. לטעמי, החייאת המופע של ברל הוא מעשה סנטימנטלי מדי.

תרומתו של המנהל האמנותי סמוק לערב היה "Stabat" למוסיקה מאת דבור'אק. זה מחול הנשען על הברית החדשה, מבלי להיות עלילתי, ואת הקורבן ביצע פטר קולאר (Petr Kolar), רקדן מצוי, שהיה מבצע מרכזי גם בעבודתו של זוסקה.

אפשר רק לקנא בצ'כים על שיש להם כל כך הרבה מוסיקה מקורית מעולה, מסמטנה עד דבור'אק, מרטינו ויאנאצ'ק.

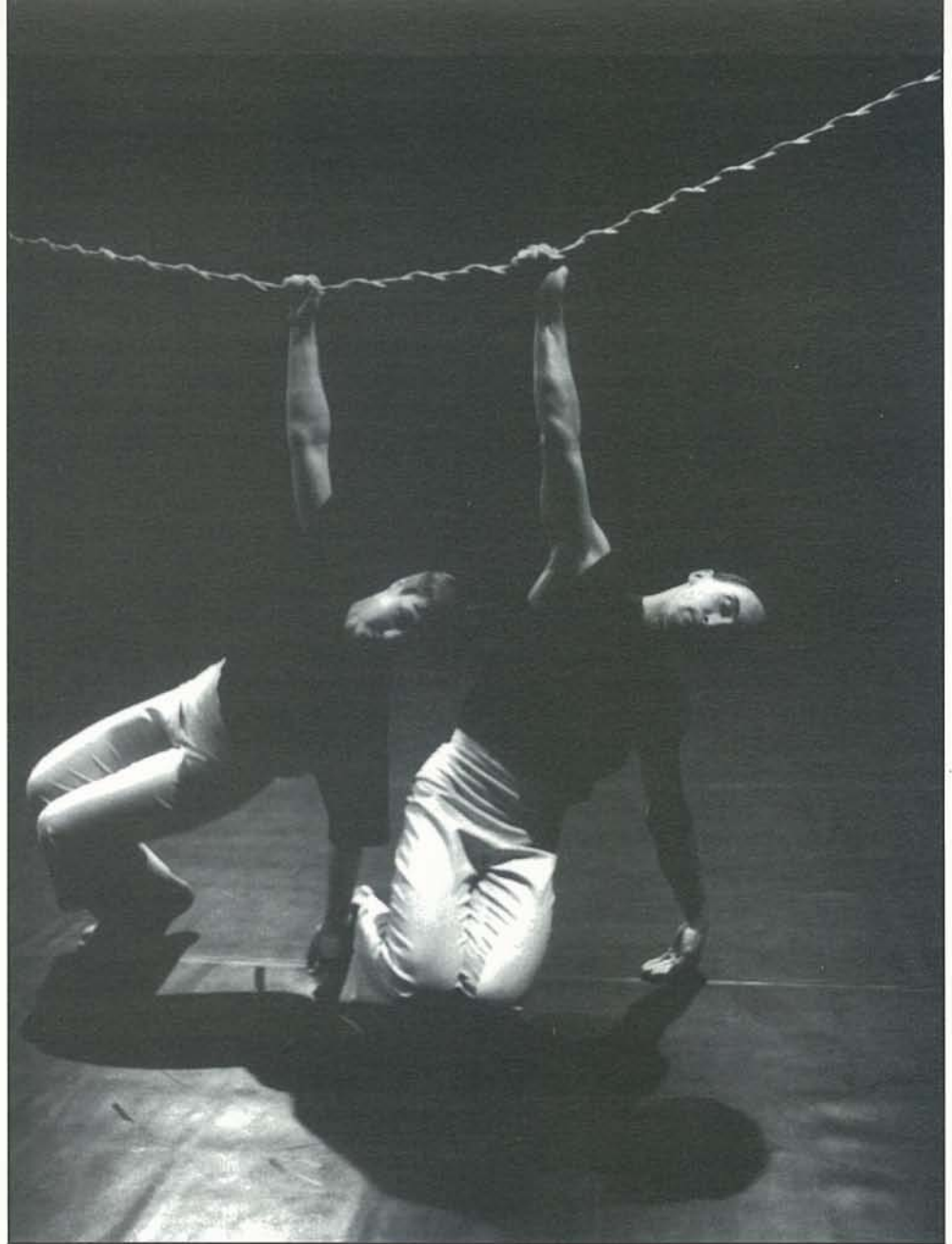
 ג'ורא מנור

רשמי מסע לפסטיבל השלישי למחול מודרני בפולין

התייחסות לתקשורת אנושית, לצורותיה השונות, היא עיקר עבודתו של פסיכותרפיסט. אני מבקש לשתף אתכם בהתרשמויותי, דווקא כאדם שאינו בא מעולם המחול, מהפסטיבל הבינלאומי השלישי למחול מודרני בעיר ביטום, פולין.

ראיתי תקשורת נפלאה בהתרחשותה

מוסיקה ומחול נחשבות לשפות המגשרות בין לאומים. בעיר ביטום, פולניה, ראיתי כיצד אימרה זו מתגשמת הלכה למעשה עם מארחים שרובם דוברים פולנית בלבד, מורה בשיעור לדוגמה שמדברת גרמנית, מוסיקה מדרום אמריקה וקהל של רקדנים מניו זילנד, קולומביה, דניה, אסטוניה ועוד.

הכוח המניע מאחורי פסטיבל שנתי זה היא אשה נמרצת בשם יאוונה קרויצמן. איש אינו מצליח להבין איך, בתנאים הכלכליים השוררים באירופה היום, היא מצליחה לגייס מדי שנה את כל התקציבים והחסויות שהיא מצליחה לגייס ממפעלים גדולים כדי להביא לפראג את מיטב הלהקות

מחול פראג - Tanec Praha

בין 15 ביוני ו-2 ביולי התקיים בבירתה היפה של צ'כיה זו הפעם השמינית הפסטיבל הבינלאומי למחול מודרני Tanec Praha - המחול של פראג. הכוח המניע מאחורי פסטיבל שנתי זה היא אשה נמרצת בשם יאוונה קרויצמן. איש אינו מצליח להבין איך, בתנאים הכלכליים השוררים באירופה היום, היא מצליחה לגייס מדי שנה את כל התקציבים והחסויות שהיא מצליחה לגייס ממפעלים גדולים כדי להביא לפראג את מיטב הלהקות.

כרגיל בפסטיבל זה, הצרפתים עמדו במרכז, והפעם עם הלהקות של הרבה דיאנס וז'וסף נאדג'. נאדג' הביא עיבוד שלו למחזה של ביכנר "יוצק". הוא הכניס את הרקדנים לקופסת תפאורה צפופה להחריד ושלה הרבה פרטים מסיפורו של ביכנר (על אודות החייל המסכן שנקלע לקשיים והגיע עד כדי רצח אהובתו, אם בנו, מקנאה ואיבוד השפיות) אבל כאילו שכח לספר לצופים את העלילה, כך שמי שלא מכיר את המחזה לא יכול היה לעקוב אחרי

האירועים המחרידים שהתרחשו לנגד עיניו. עמית צ'כי חד לשון כינה את המופע במלה הלטינית palimpsest, שפירושה גיליון קלף שמחקו מעליו את הטקסט המקורי וכתבו אחר תחתיו, כך שמהמקור נותרו רק שרידים מתחת לאותיות החדשות.

על פי התוכנית אמורים היו להתקיים מדי יום מופעים בכיכר העיר העתיקה, בעיקר של להקות צ'כיות וסלובקיות, אבל הגשם הקיצי גרם לביטול רובם. בכל זאת הזדמן לנו לראות להקות מקומיות - באולם "אקרופוליס", את להקתה של מוניקה רבצובה (Monika Rebova), בעבודה "גבר ואשה" וכן את רקדניה של רגינה הופמנובה (Regina Hofmanova) ב"חמישה מחולות טנגו".

הלהקה של הופמנובה הוכיחה יכולת טכנית, הזדהות עם התנועה (שלו רוב חסרה בלהקות המודרניות בארצות הקומוניסטיות לשעבר), ובעיקר, וזה חשוב מאוד, קצת אירוניה וחוש הומור. רק להקה אחת, מסלובקיה, הנושאת את השם המשונה "התכנסות מזדמנת של

ראיתי מבקרים לא מפחידים

על הרבה רקדנים וכוריאוגרפים מהלכת המלה מבקר יראה אם לא חיל ורעדה, כי במושג "ביקורת" גלומה משמעות מאימת משהו. המבקר הוא סמכות מקצועית, הוא אמור להיות עתיר ידע, פרספקטיבת הניתוח שלו הינה רחבה מזו של הרקדן המבצע ואף מזו של היוצר. המבקר עלול, בשוגג או במזיד, לחרוץ גורלה של קריירה. שמעתי לפעמים רקדנים המגדירים מבקרי מחול כאנשים החיים בעולם אחר משלהם. לטעמם של הרקדנים, המבקרים מרוחקים מאוד מן העשייה הבימתית-האמנותית. מזווית ראייתם של המבצעים, המבקרים הם מעין אליטה אקדמית. אחרי קורטוב של הפסטיבל בביטום נמוג עבורי מיתוס זה לחלוטין.

חוויתי מפגשים מרתקים בין מבקרים בעלי שם, שהתכנסו מארבע רוחות השמים לשיחות רציניות עם רקדנים, כוריאוגרפים, ובעלי מקצועות נוספים בתחום המחול. הדיאלוג היה כן והתרחש ב"גובה העיניים", כשרף הגובה היה שווה לכולם. יתר על כן, גם במפגשים הבלתי פורמליים ("סימינרים" או "דיונים") התפתחה אינטראקציה של ממש. הייתם צריכים לראות איך התערבבו ה"תוויות" ובמהירות מפתיעה נמוגו - מבקר ורקדן ישובו שעות לשיחת רעים, מבקרת וכוריאוגרפית התיידדו.

התברר שאמנם קיימים שני צדדים למטבע (ובאמנות מסתבר שיש למטבע הרבה יותר

בתוך חצי שעה נעשה המתורגמן מיותר. כולם דיברו בשפה אחת - תנועה. הרקדנים צחקו והשתללו בתוך המוסיקה בפתיות גוברת והולכת, ואחרי יום אחד כולם אכלו ביחד והחלו נרקמות חברויות. אחרי ארבעה ימים כולם כבר היו משפחה אחת גדולה, חמה ומתקשרת. אפילו בכנסים של תרפיסטים-פסיכולוגים (שאמורים להיות המומחים לתקשורת...) לא נוצרת דינמיקה נפלאה שכזו. ממש מעורר קנאה. אולי צריכים אנשי מדעי-ההתנהגות ללמוד מן הרקדנים!

בערבים כל חבורה שהשתתפה בפסטיבל הציגה את עבודתה, ועשתה זאת בדבקות ובהתלהבות. כמה יפה היה להיווכח שוב עד מה "סדנא דארבעה חד הוא". אכן, רקדנים מכל קצות תבל שוחחו באותה שפת גוף נהדרת. מעניין שאפילו הקטעים המוסיקליים שבחרו הלהקות לליווי מופיעיהם כמו נחצבו מאותו מקור - דומה שהוא שונה יחד עם סגנון אחר שמאוד מזכיר...

יש כמובן להביא בחשבון שקיימת הפריה הדדית, זרימה דו-סיטרית ולמידה ממורים משותפים, אך העובדה ששפת התנועה נקלטת כמעט אצל כולם באותה צורה מוכיחה את השוויון הבסיסי בעולם הפנימי, הרוחני והרגשי של בני האדם. אולי במקום אספרנטו, חזונו של ד"ר זמנהוף, מחול יכול היה להיות שפה בינלאומית.

"לבד", שירי זיאק ברל, הבאלט הקאמרי של פראג
גור: פטר זוסקה

"SEUL", THE PRAGUE CHAMBER BALLET, CHOR.: PETR ZUSKA

משני צדדים) אך בפועל כולם מתייחסים ממש לאותו מטבע. שוב תקשורת משמעותית קולחת. דו שיח אמיתי בין המבקרים, היוצרים והמבצעים מאפשר לאמנים לראות את עצמם מזווית שהם עצמם אינם יכולים להימצא בה (שהרי הרקדן אינו רואה את עצמו בעת המופע). המבקר מגיש לרקדן את השלם, שהוא הרבה יותר מאשר סך הכל של חלקיו. על כך יכולים הרקדנים והכוריאוגרפים להעריך את תרומתו של המבקר ולא לחשוש מעטו המושחז כאילו רק לקטילה נועד. בביטום ראיתי את תופעת ההתקרבות הבונה לשיעור רצונם של הכל.

יש גם שיגעון חיובי

בפסטיבל כרמיאל לפני שנתיים הכרתי את יאצק לומינסקי, איש בן 38, רזה על גבול הסגפנות, מדבר בשקט ובאיפוק. לומינסקי סיפר שהוא מנהל להקה קטנה של מחול מודרני, היחידה שפועלת בפולין מולדתו, שבסיסה בעיר קטנטנה בשם ביטום, מרחק כשעה נסיעה מקרקוב. את הרושם החזק ביותר הותירה בי צניעותו של הדובר.

אחרי כמה חודשים הגיע יאצק לומינסקי עם חמשת רקדניו לתחרות הבינלאומית למחול מודרני בסוזן דלל. המופע שהציג, הגם שהשתמש במוסיקה יהודית, לא הרשים אותי במיוחד (ראשית קשריו עם "תרבות ופולקלור אידי" נקשרו בשנות לימודיו באוניברסיטה ומחקרו על תולדות המחול היהודי בפולין), אך

כוח מניע, מדרבן ומרתק. הוא ניחן במעין "שתיקה רועמת", אשר השפעתה על רקדנים צעירים מזכירה את השפעת "חליל הפלאים של המלך".

אם יתמיד במפעלו, אני מנבא לאיש קריירה מזהירה, ומאחל לו שלא יבריא מ"שיגעונו".

יוסי זיידר

קיבלו כוריאוגרפיה משל יוצר אמריקאי. כתוצאה מהביקור, בפסטיבל ביטום חוללו שתי הלהקות לשרביטו של המאסטר לומינסקי, שיצר עבורם גם קטע נוסף, מיוחד. יחסים חדשים והיכרויות חדשות ומבטיחות נרקמו.

ודוגמה נוספת - בניו יורק הוא הכיר רקדן ממוצא סנגלי שחי היום בושינגטון והצליח לשכנעו להגיע לצד השני של העולם ללמד את תלמידיו הפולניים ריקוד אפריקאי. זה היה מאוד מוזר, בתחילה, להתבונן במורה השחור עם תלמידיו הלבנים, אך כעבור כמה שעות המיזוג היה כאילו מובן מאליו - סדרי העולם מבראשית.

בנוסף על כל עיסוקי האחרים טורח לומינסקי להביא את דבר המחול המודרני לרחבי פולין. מאז שהכרתיו צמחו במדינתו לפחות עוד שלוש להקות, ולכולן המוסד שלו הוא גם "אבא רוחני" וגם מרכז השתלמויות. לומינסקי נוסע ברחבי פולין ללמד, ורקדני פולין המעוניינים במחול מודרני עולים לרגל לביטום.

שקט מאפיין את האיש יותר מכל. נכחתי בשיעורים, בחזרות וגם בסמינרים שזים ובכולם הוא הקרין שלוה, אבל לשקט שלו יש

נפלאות דרכי האל - כעבור שנתיים אני מוצא את עצמי בעירו של לומינסקי, ואת האיש הרוח מארגן פסטיבל בינלאומי. אז מסתבר שיש דבר כזה - "שיגעון לדבר". הוא הצליח בתוך תקופה קצרה, ללא תקציב כמעט, בעבודת נמלים, לבנות אימפריה של ממש. הוא שיכנע את ראש עירו להעניק חסות לאמנות הבלתי ידועה עד כה בארצם, כדרך להעלות את שם העיר על המפה. הוא הצליח לקבל בניין תיאטרון ישן, שאחרי מעט שיפוץ ממלא תפקיד כמרכז מעולה לחזרות, מוקד אדמיניסטרטיבי ומרכז מופעים מצוין.

בתוך כמה שנים פיתח לומינסקי קשרים אישיים עם רקדנים, מורים, כוריאוגרפים, מבקרים ועיתונאים מחמשת יבשות תבל. לאט, בהתמדה, בשקט, כמעט בהיחבא הוא בונה יחסים ומפתה את היוצרים והרקדנים להתיידד עם מפעלו. במקביל הוא מורה-יוצר - הוא בנה להקת מחול עם פוטנציאל ממשי גם בקנה מידה בינלאומי.

הנה דוגמה לתהליך - בקיץ שעבר הזמין לומינסקי את עצמו לביקור במינסוטה, ארה"ב, עם חבורת רקדניו. שם, בנוסף לחשיפה של עבודתו בפני הקהל האמריקאי הוא גם עבד עם קבוצה מקומית על מחול משלו, ורקדניו

מועצה אזורית "מגידו" - האולפן למחול

בהנהלת יעל ברנר

- ◆ מבוא למחול
- ◆ בלט קלאסי
- ◆ מחול מודרני
- ◆ תיאטרון מחול
- ◆ תולדות המחול
- ◆ רפרטואר
- ◆ עיצוב הגוף-בשיטת "פילטוס" - למבוגרים
- ◆ להקת מחול מודרני ותיאטרון מחול
- ◆ בחינות בגרות 5 יח' ועבודות גמר
- ◆ מפגשי מחול
- ◆ סדנאות עם מורים אורחים
- ◆ קורסי קיץ
- ◆ מנויי מחול לתלמידים באולם אזורי "מגידו"
- ◆ ארוח כנסים ארציים

הלימודים מיועדים לתלמידים מכתה ב' ומעלה

צוות המורים

עפרה אכמון, ראובן בן-ישי, מיה בנקוב, אלה בר-דוד - שחר, מרים ורובל, עפרה חנון-לין, מרינה פילק, אריאלה שפושניק

מלווה בפסנתר

ריטה למזוב

אפשרות להשכרת המקום לסדנאות וחזרות במשך השבוע ובסופי שבוע. אולמות גדולים, רצפות עץ, פסנתרים, חדרי ארוח זולים בישובי הסביבה

האולפן למחול במרכז "יד לבנים" ת.ד. 90000 עפולה 18120 טל. 9892051, 9891158-04 פקס 9890583-04

בת-דור באר-שבע

מרכז עירוני לאמנות המחול

BAT-DOR Beer-Sheva
MUNICIPAL DANCE CENTER

י' ושמ 16 באר שבע 84111 טל. 6231521, 07-6275577 פקס. 07-6275577

16 Yad Vashem Str. Beer-Sheva 84111 P.O.B. 1220 Tel. 07-6275577, 6231521 Fax. 07-6275577

ש"ה ריקוד

סטודיו למחול אורינוטאלי ואתני • בניהולה של מירי אלון

הבעה במחול אורינוטאלי • ריקודי בטן

תמצית המחול

במחול האורינוטאלי ישנן דרכים רבות להבעת שמחת התנועה, התפתחותה עם חוקי הגוף האנטומיים פסיכולוגיים ופיתוח החושים דרך הריקוד

ערבי תרבות

הרצאות בנושא ריקודי הבטן או היום ומקורותיו (התפתחותו) בשילוב הופעה ושיעור לדוגמה בשיתוף הקהל.

הביצוע

1. יצירות אישיות וכוריאוגרפיה של מירי אלון.
2. להקת רקדניות המורכבת מתלמידותיה.

בהנהלת: מירי אלון -
רקדנית בטן אומנותית
כוריאוגרפית
מורה מוסמכת לתנועה
טל. 8515196, 04-8528554